

Αββακούμ [Χαράλαμπος Άννινος]

Η Θοδώρα

Δράμα του Σάρδου εις τα στρατιωτικά έθιμα

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 3, τχ. 158 (2 Οκτωβρίου 1888), σ. 3-4

Η ΘΟΔΩΡΑ

ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΒΑΡΩΟΥ ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΣΙΜΑ

ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου

ΣΚΗΝΗ Α'

Ὁ στρατιώτης τοῦ 3 λόγου τοῦ 2 τάγματος τοῦ 4 συντάγματος Σταμίτης Λόρδας εἰσέρχεται εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἔνθα ἡ ποθητὴ τῆς καρδίας του Θεodώρα κόπτει αὐγολέμονον διὰ τοὺς παρασκευασθέντας ντολμάδες, προχωρεῖ ὄχρως καὶ θαρῦθμος, καὶ μὲ φωνὴν πίνθημόν ἀνακρᾷ :

— Θεodώρα ! σὲ κατήγγησαν.

Ἡ Θεodώρα χωρὶς ν' ἀφίση τὴν ἐργασίαν τῆς :

— Τί λές, βρέ χάχα ;

Ὁ Λόρδας ἰσχυρότερον :

— Σοῦ λέγω, ὅτι σὲ κατήγγησαν, ὅτι μᾶς ἀφάνισαν, μᾶς κατέστρεψαν !..

Καὶ ἐνταυτῷ χώνει τὰς χεῖρας εἰς τὴν λοπάδα καὶ ἀρπάζει δύο ντολμάδες, τοὺς ὁποῖους καταβροχθίζει.

Ἡ Θεodώρα μανιώδης :

— Βγάλ' τὰ κοστουρά σου ἀπ' ἐκεῖ !.. Μίλα, βρέ κορόιδο τῆς φανταρίας, τί ἔπαθες ;

— Μὰ δὲν ἀκοῦς λαπὸν ; σὲ κατήγγησαν σοῦ λέγω !

— Πῶς μὲ κατήγγησε ;

— Ὁ Τρικοῦτης !

— Ὁ Τρικοῦτης ;... Καὶ τί ἔχω νὰ κάνω μαζί του ;

— Ξέρω κ' ἐγώ !.. νά, ἀπὸ ζηλοτυπία φυσικά !..

— Μὰ τί ἔκαμα ;

— Πάλι !.. Σοῦ λέγω πῶς κατήγγησε τὴ Θεodώρα !..

— Τὴ σάλπιγγα ;

— Ναι, τὴ σάλπιγγα, τὸ ἀποχωρητήριον καὶ μαζί μὲ τὴν σάλπιγγα καὶ ἐσὲ καὶ τὰς συνεντεύξεις μας καὶ τὸν ἔρωτά μας !.. Πῶς θὰ πηγαῖνε ἐγὼ τώρα ἀπὸ τὸ Μεταβουργεῖον εἰς τὰ Παραπήγματα χωρὶς σάλπιγγα ;... Σοῦ λέγω πῶς μᾶς ἀφάνισε !

— Καὶ γι' αὐτὸ χάνεσαι, βρέ θλάκα ;... Δὲν ἔμπορεῖς νὰ ξέρης τὴν ὥρα καὶ νὰ γυρίσης εἰς τὸν στρατῶνα ;

— Καὶ ποῦ νὰ τὴν ἰδῶ τὴν ὥρα ;

— Ἐς τὸ ρωλόγι.

— Καὶ ποῦ νὰ ἰδῶ τὸ ρωλόγι ;

— Σὲ κανένα μπακάλικο... σὲ κανένα καφενεῖο...

— Καί ἄν πηγαίη ὀπίσω τὸ ρωλόγι τοῦ καφεναίου ;... Δὲν μ' ἀφίνεις, καλέ !... Ἄχ ! νὰ εἶχα τοῦλάχιστον, ἓνα ρωλόγι δικό μου !...
Ἡ Θεodώρα μετὰ σκέψιν :

— Αἴ !... ὅς εἶνε ! Τυχερός ἦσαν καὶ σούβριζε. Μοῦ ἔκαμε σήμερα χάρισμα ἡ κυρά μου 25 δραχμάς νὰ πάρω φουστάνι. (Ἐρεσιᾶ εἰς τὰ θαλάμια τῆς καὶ τοῦ ἐγγχειρίζει τὰς 25 δραχμάς.) Νά ! πάρε σου ἓνα ρωλόγι !...

Ἄδρας μετὰ συγκινήσεως :
— Θεodώρα ! μὲ σώσεις !... μὲ γλυτώσεις !... Εἶχα ἀπόφασι ν' αὐτοχειρισθῶ καὶ θά ἐπήγαινα ἀπὸ ἄωρον θάνατον !

ΣΚΗΝΗ Β'

Εἰς τὸ αὐτὸ μαγειρεῖον τὴν ἐπομένην ἑσπέραν. Ἄδρας μετ' ἀνευθυνίας ἐρωτᾷ :

— Τί ὥρα εἶνε ;
Ἡ Θεodώρα ἀποροῦσα :
— Μὰ δὲν ἐπῆρες τὸ ρωλόγι ;
— Ποῦ ρωλόγι !... σήμερα ὅλη μέρα ἔμουν ἀγγάρια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Τώρα τὸ βράδυ ἀρπάξα μετὰ στιγμὴ νὰ ἔλθω νὰ σὲ ἰδῶ !... Κότταζε τὸ ρωλόγι τοῦ ἀφεντικοῦ σου...

Ἡ Θεodώρα ἐπιστρέφουσα :
— Κάνει ἕξη καὶ εἴκοσι.
— Ὅπισω θὰ πηγαίη... Κότταζε καὶ τὸ ρωλόγι τοῦ εἶνε ἐν τῇ κάμερα τῆς κυρᾶς σου...

Ἡ Θεodώρα μεταβαίνει καὶ ἐπιστρέφει :
— Αὐτὸ κάνει ἐπτά καὶ ὀκτώ ! Δὲν ἔμπορε νὰ εἶνε τόσῳ ! Ἄς ρωτήσουμε καὶ τὸν μπακάλη ἀπὸ τὸ παράθρονον.

Ἐρωτᾶται ὁ μπακάλης καὶ ἀπαντᾷ — Ἐπτά περὶ τέσσαρον.
Ἄδρας ἐν ἀμυχανίᾳ ;

— Τώρα ποῦ νὰ πιστεύουμε ἀπὸ τὰ τρία ;
Ἐπαναλαμβάνεται ἡ τρυφερὰ δεινὴς τῆς σκηνῆς τοῦ κήπου μεταξὺ Ῥωμαίου καὶ Ἰουλιέττας περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν τὸ ἔσσμα τοῦ κοροδαλοῦ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῶν ὕβρεων τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς Θεodώρας δυσανασχετοῦντος διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ὑπηρετρίας του. Μεθ' οὗ ὁ Ἄδρας ἀπέρχεται ἑσπευσμένως.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον καὶ ξενοδοχεῖον ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ. Διάφοροι στρατιῶται τοῦ συντάγματός συνδιεικνοῦσιν εὐθύμως. Ὁ Σταμάτης Ἄδρας φέλλει φαεινὸς τὸ ἄσμα : Σὲ ἓνα χέρι τὴν Μαριὴ καὶ σὲ ἄλλο τὴν κανάτα. Ἐπειτα μεγαλοφώνως :

— Κἀπὴλα !... μὰ ὁκὼ ἀκόμη καὶ τὸν λογαριασμό.
Ὁ ξενόδοχος φέρει τὸν λογαριασμόν : Εἴκοσι καὶ τριάντα πέντε.
Ἄδρας μεγαλοπροπεῶς :
— Παιδιά ! κερῶ ἐγὼ ἀπέψε !...
Δίδει τὸ χαρτονόμισμα τῶν 25 δραχμῶν, ἐπεφυγμύοντων μετ' ἐκπλήξεως τὴν συνδατημιόνων. Οἱ στρατιῶται συγκρούουν τὰ ποτήρια :
— Ἡ ὥρα ἡ καλή !...
Ἄδρας μελαγχολικῶς κατ' ἴδιαν :
— Ἡ ὥρα ἡ καλή !... ἀλλά !... χωρὶς ρωλόγι !

ΣΚΗΝΗ Δ'

Εἰς τὴν λειωφόρον Πανεπιστημίου. Ὁ Σταμάτης σπεύδων τὸ βῆμα καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς ἓνα διαβάτην :

— Κόριε... παρακαλῶ, τί ὥρα ἔχετε ;
Ὁ διαβάτης φέρων τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια καὶ κραυγάζων :
— Λωποδύται !... βεῖθνα !

Ἄδρας τρέχων βιαίως καὶ κρυπτόμενος εἰς τὸ πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου δόλος :

— Νὰ σὲ παρ' ἡ ὄργη, μαγκούφη !... ἔβαλε τὸν κόσμο ἄνω καὶ ὠ μὲ τὰς φωνὰς του !... Τί σκοῦθε ἐδῶ πέρα... πίσσα !... Νὰ ἔμπορουσα νὰ ἰδῶ τὸ ρωλόγι !... νὰ εἶχα φῶς !... Ἔγω ἓνα κερὶ ἐπάνω μου, ἀλλὰ σπύρι ;... (Προσφωρεῖ καὶ διακρίνει ἐν τῷ σκοτεινῷ σκιάν ἀνθρώπου καθήμενον.) Πατριώτη, ἔχει κανένα σπύρι ;... Δὲν μιλᾷ αὐτός !... τοῦλάχιστον δὲν μ' ἐπῆρε γιὰ λωποδύτη !... Δὲν ἀκούς, πατριώτη ; (Πλησιάζει ἕτι μᾶλλον)... Μπα, διάβολε !... Στὸν Κοραῆ μιλῶσα !...

ΣΚΗΝΗ Ε'

Εἰς τὸν στρατῶνα ἀναγνωσκαται ὁ κατάλογος τῆς ἐσπερινῆς προσκλήσεως.

— Ἄδρας Σταμάτης...
— Ἀπὼν !
Ὁ ἐπιλογίας :
— Ἀπὼν, αἴ ; Κ' ἔμαθα πῶς εἶχε τσιμποῦσι ὁ λιμικοντάρης !... Στριμίσαι τον. Καλὸ γλέντι τὸν ἑπιμένει.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

Εἰς τὸ μαγειρεῖον. Ἡ Θεodώρα σύνινουε παρασκευάζουσα τὰ δεῖπνον.
— Τί νὰ ἔγινε αὐτὸς ὁ παραλυμένος ; Πέντε μέρας ἔχει νὰ φανῇ !

Ὁ Σταμάτης ἐμφανιζόμενος :
— Θεodώρα μου !... δὲν σοῦ τᾶλεγα ; Τὴν ἔφαγα τὴν παντᾶρα !... Μ' ἔχουσαν ἐν τῇ φυλακῇ, γιατί ἐπῆγα ἀργά ἐπὶ τὴν πρόσκλησι...
— Καλὰ !... μὰ δὲν εἶχες ρωλόγι νὰ ἰδῆς τὴν ὥρα ;
— Ρωλόγι ;... ποῦ νὰ σὲ ἀλέγω !... Ἐπῆρα ἓνα ρωλόγι, μὰ αὐτὸ τὸ καταραμένον ἐπῆγαινε τόσο ἐμπρός... μὰ τόσο τοῦ ἐμπρός... ὥστε...

— Ὄστε ;...
— Ὄστε... δὲν ἔμπορουσα νὰ τὸ ἀκολουθήσω... τὸ ἔχασα ἀπ' ἐμπρός μου...

— Ἔτσι αἴ... τὸ ἔχασες... Καὶ δὲν μοῦ χανόσουνε καὶ σὸ μαζὶ μ' αὐτό ;...

— Θεodώρα !...
— Νὰ χαθῆς, σοῦ λέω !...
— Θεodώρα !... (προσπαθεῖ νὰ τὴν ἐλευμερίσῃ διὰ τρυφεροῦ ἐν γκαλισμοῦ.)

— Γαρμπίσου ἀπ' ἐδῶ !... (ἀρπάζουσα μίαν σιδηρᾶν ἐσχάραν καὶ ἀμυνομένη.)

— Θεodώρα, εἶσαι ἀσπλαγχνη, εἶσαι θηρόν !...
Ἐξακολουθεῖ δεινὴ σύγκρουσις, καθ' ἣν ὁ Ἄδρας δεχόμενος κατὰ κεφαλῆς μίαν πλινθὴν ἐσχάρας καὶ κατὰ πρόσωπον μίαν πασσαβοῦραν μὲ στάχτην τρίπεται εἰς φυγὴν.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ στρατῶνος. Ὁ Σταμάτης Ἄδρας ἀναγινώσκων κατὰ μόνας βιβλίον καὶ μονολογῶν.

— Ὠρίσθη νὰ πάρω ἓνα ρωλόγι... Ἰδοῦ !... ἔως ν' ἀποκτήσω τὸ ἀπαιτούμενον γρηματικὸν ποσόν, ἀγῆρασα ὥστ' ὅσον Ὠραλόγιον τὸ Μέγα ! Διαβάξω μὲ εὐσθένειαν τοὺς παρακλητικὸς κανόνας καὶ δεῖμαι νὰ εὐτίσῃ ὁ Θεὸς τὸ ὑπουργεῖον ἢ νὰ βάλουν πάλιν σ' ἐνέργεια τὴν Θεodώρα, ἢ νὰ τοποθετήσουν πέντε ἕξη ρωλόγια εἰς τὴ πόλι !

Ἄδρας